

ममत्वं कृत्वेत्यनेन सूचितां भूतद्रोहप्रवृत्तिं निन्दति कृमीति राजन्नाम्नः राजेति नाम यस्य तस्यापि देहस्यान्ते कृमयो विष्ठाभस्मेति वासं ज्ञाभविष्यति त
 त्कृते तदर्थं यो भूतध्रुक् भूतेभ्यो द्रुह्यति स किं स्वार्थं वेद कुत इत्यपेक्षायां हेतुत्वेन भूतद्रोहं विशिनष्टि यतो भूतद्रोहान्निरयो भवति ॥ ४१ ॥ ममत्वप्रकारं प्र
 पंचयति कथमिति सेयमखंडाभूः मे पूर्वजैर्धृता सती इदानीं मत्पूर्वा च सती मत्पुत्रादेः कथं स्यादित्येवम् ॥ ४२ ॥ उभौ महीं कायं च अदर्शनं मृत्युम्
 ॥ ४३ ॥ उपसंहरति ये ये इति ते सर्वे च कथासु क्रियमाणसु कथामात्राः कालेन कृताः ॥ ४४ ॥ इ० भा० द्वा० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥
 तृतीये भूमिगीतेश्च राज्यदोषादिवर्ण्यते कलौ च दोषभूयिष्ठे दोषहन्त्री हरेर्नतिः ॥ १ ॥ देहेऽहंतां भूमौ च ममतां कुर्वति अतोऽबुधा इत्युक्तं तदेव भूमिगी

कृमि विट् भस्म संज्ञांते राजन्नाम्नोऽपियस्य च ॥ भूतध्रुक् तत्कृते स्वार्थं किं वेद निरयो यतः ॥ ४१ ॥ कथं सेयमखं
 डाभूः पूर्वमे पुरुषैर्धृता ॥ मत्पुत्रस्य च पौत्रस्य मत्पूर्वा विंशजस्य च ॥ ४२ ॥ तेजोऽबन्तमयं कायं गृहीत्वाऽत्मतयाऽ
 बुधाः ॥ महीं ममतया चोभौ हित्वांस्तेऽदर्शनं गताः ॥ ४३ ॥ ये ये भूपतयो राजन्भुजंति वसुमोजसा ॥ कालेन ते कृताः
 सर्वे कथामात्राः कथासु च ॥ ४४ ॥ इ० भा० द्वा० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच दृष्ट्वात्मनि ज
 ये व्यग्रान् नृपान् हसति भूरियम् ॥ अहो मां विजिगीष्यंति मृत्योः क्रीडनकानृपाः ॥ १ ॥ काम एष नरेन्द्राणां मोघः
 स्याद्विदुषामपि ॥ येन फेनोपमेपि ङे येऽति विश्रंभिता नृपाः ॥ २ ॥ पूर्वनिर्जित्य षड्गुणं जेष्यामो राजमंत्रिणः ॥ त
 तः सचिवपौरास्तकरीन्द्रानस्य कंटकान् ॥ ३ ॥ एवं क्रमेण जेष्यामः पृथ्वीं सागरमेखलाम् ॥ इत्याशा बद्ध हृदयान्
 पश्यं त्यंति केऽतकम् ॥ ४ ॥ समुद्रावरणां जित्वा मां विशंत्यब्धि मोजसा ॥ कियदात्मजयस्यैतन्मुक्तिरात्मजये
 फलम् ॥ ५ ॥

तैः प्रपंचयति दृष्ट्वेत्यादिना आत्मनि पृथिव्यां जये व्यग्रान् उद्युक्तान् हासप्रकारमेवाह अहो इति ॥ १ ॥ येन कामेन फे
 नोपमेपि ङे देहे विश्रंभिता विश्वासं नीता ये तेषां नरेन्द्राणामेष कामो मोघ एव स्यात् ॥ २ ॥ काममेव दर्शयति द्वाभ्याम् पूर्वमिति इन्द्रियार्थलं पटस्य नरा
 ज्यप्राप्तिः स्यादिति प्रथममिन्द्रिय षड्गुणं निर्जित्य राजमंत्रिणो जेष्यामः वशीकरिष्यामः सचिवा अत्मात्याः करीन्द्रा हस्तिपाः तांश्च जेष्यामः कंट
 कान् प्रतिपक्षान् अस्य अपास्य अथ कंटकानि ति वा पाठः ॥ ३ ॥ इति एवं केचित् आशा बद्ध हृदयाः ॥ ४ ॥ एवं केचिन्मां पुनर्जित्वाऽप्यति तृणया
 अब्धि विशंति तदेव मिन्द्रिय जयेन ये राज्यं साधयितुमिच्छंति तेऽतिमंदा इत्याह कियदिति ॥ ५ ॥